

стави го необыченъ Идоменею. Тая причина возбрани того царя да го не земе со себе си въ Троядское обсаждане; понеже се боеше онъ отъ одного челоуѣка що му даваше разумны совѣты, защото не можеше да се общае да имъ послѣдова: и быдѣ ревнователь за славу, кои несумненно Аристодимъ щеше да добые; това направи Идоменеа да заборава вся службы що сотвори той разумный старецъ; и остави го тукъ со всѣмъ сиромашъ, побѣжденъ отъ грубы и развращенны челоуѣки, кои не почитатъ друго развѣ богатство. Но онъ, благодаренъ отъ нищету свою живѣе весело на едно удалено мѣсто сего острова, гдѣ работи на село свое съ руки своими, наедно сосѣднина сына своего; обычатсе съ голѣму любовь, и мыслятсе много благополучни. Они сосѣднина умѣренность и трудъ свой, направихасе задоволи сосѣднина работы простага живенія. Мудрый старецъ всегда дава болнымъ и сиромашомъ, кои му са сосѣди, всичко що преизбиточествува нему и сыну его. Онъ учи всячкия млада да са трудолюбивы; поощрява ги, совѣтува ги слуша вся причины сосѣдновъ своихъ, умирява ги, и като единъ отецъ е всѣмъ домочадіямъ. Негово нещастіе не е друго, само понеже гледа втораго сына своего отвращающася да послѣдува совѣтомъ его. Разумный отецъ, като се нуди много време да исправи пороки его, на конецъ видѣвъ че не е возможно, изгони го отъ себе си. Но безумный юноша се предаде въ найбуи и суетны сладострастія.

Ете, о Критяне, онова що ми повѣстиха. Вые требова да знаете подобрѣ истинно ли е това повѣствованіе или не е. Но ако е таковъ той че-